

magtesløs overfor Grundlovsforslaget, som er hans egentlige Programforslag, men overfor dette mindre væsentlige Forslag kan det jo være, at hans Magt og Villie bedre kunne gøre sig gældende.

C. C. Andersen: Jeg kan ogsaa i det væsentlige henholde mig til mine tidligere Udtalelser i denne Sag, men jeg ønsker dog paa ny at henstille til velvillig Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt i dette Lovforslag at optage en Forbudsbestemmelse imod, at Ministre indtage ledende Stillinger i saadanne Virksomheder, som ere undergivne Statens Kontrol — jeg tænker her nærmest paa Sparekassevirksomheden. Jeg vil anse en saadan Bestemmelse i Lovforslaget for særdeles ønskelig, ikke alene af Hensyn til den Minister, under hvem Kontrollen sorteres, men ogsaa af Hensyn til de Embedsmænd, hvis Opgave det er at udøve denne Kontrol. Jeg tror i øvrigt, at enhver, der har fulgt de Forhandlinger, der foregik under den sidste Rigsretssag, vil have faaet et levende Indtryk af, hvor vanskeligt det er, naar en Minister staar som Formand for en Sparekasse, for de paagældende Embedsmænd at udøve den Kontrol og den Undersøgelse, som paa hvile dem. Jeg vilde anse det for heldigt, om man kunde undgaa en lignende Situation i Fremtiden, og jeg tror, at man ved at optage en saadan Forbudsbestemmelse i Loven vilde bidrage meget betydeligt til, at man undgik disse Forhold, som i og for sig paa mange Omraader ere meget uheldige. Jeg kunde ønske, at det høje Ting og den højtærede Minister vilde tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse. I øvrigt vil jeg kunne henholde mig til de Udtalelser om selve Lovforslaget, som jeg fremkom med, da denne Sag var til Behandling i forrige Samling, og jeg kan ogsaa anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Rambusch: Da dette Lovforslag var til Behandling i Foraaret, var jeg forhindret i at være til Stede og kunde derfor ikke tage Ordet, idet jeg, allerede før man kunde ane, at Samlingen vilde trække saa længe ud, havde disponeret over min Tid paa anden Maade, nemlig til en Udenlandsrejse. Da jeg i det, der er fremkommet senere, ingen Steder har kunnet finde de egentlige principielle Betragtninger gjort gældende, har jeg ønsket i Dag at lægge Beslag paa det ærede Tings Tid en lille Stund for at faa dem frem. Jeg skal kun tilføje, at jeg desværre ogsaa har været forhindret i at deltage i min Gruppes Forhandlinger om denne Sag, saa

at det, jeg siger, staar udelukkende for min egen Regning, og jeg venter ikke nogen anden Virkning, end hvad det ifølge sin logiske Vægt kan have.

Det forekommer mig, at dette Lovforslag er et ret typisk Eksempel paa saa mange af de Lovforslag, vi i den senere Tid have set, hvor man forgæves søger efter den virkelige Grund til, at saadanne nye Lovregler skulde være nødvendige, hvad jeg senere skal paavise nærmere. Jeg har tidligere, ved andre Lejligheder, paavist, at vi mange Gange, i alt Fald ofte, faa Lovforslag, med Hensyn til hvilke det aldeles ikke er paavist, hvad det er for Mangler og iøjnefaldende Misbrug, som Samfundet trænger til at blive befriet for, og det er dog dem, der skulde være det egentlige Motiv til, at der blev lavet nye Love. Naar jeg har spurgt, hvorfor vi skulde have saadanne Love som denne, og naar jeg har søgt derefter i de fremkomne Udtalelser, har det intetsteds været mig muligt at finde en Paavisning af de Misbrug, vi skulde afhjælpe. Der henvises — og den højtærede Konseilspræsident har gjort det samme — til den Kommission, der var nedsat af den forrige Regering, og til, at denne Kommission kom til et enstemmigt Resultat. Ja, det er meget rigtigt, men det er ikke den egentlige Begrundelse, at man har nedsat en Kommission. Hvorfor blev Kommissionen nedsat? Det er et Spørgsmaal, jeg intetsteds har faaet noget, der blot ligner, et Svar paa. Hvis noget har givet Anledning dertil, saa skulde det være Misgreb, Misbrug og Misligheder, som havde fundet Sted i Forbindelse med Embedsstanden, og som man maatte søge at sætte en Bom for. Men det finder man ikke det allermindste om i de Udtalelser, som ere fremkomne. Hver Gang der nævnes noget om den Embedsstand, som man nu vil ramme, ytres der kun Lovord over den, der tales fra de forskelligste Sider, og fra alle Sider, hvis Udtalelser i denne Forbindelse have nogen Vægt, om dens Hæderlighed, Dygtighed og Retsindighed. Men alligevel vil man give en saadan Lov, der egentlig for at være logisk begrundet skulde være begrundet paa det modsatte.

Vil man finde den egentlige Grund, maa man søge den i de Udtalelser, som komme frem saadan ved Siden af, som dels ere komne frem, længe før Lovforslaget blev forelagt, dels ere faldne som Lejlighedsbemærkninger under Behandlingen, mest i det andet Ting. Den ærede Konseilspræsident har nævnet, at man gjorde vist ikke meget fejl i at sætte Lovforslagets